

ایران ورزشی

- صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی
- مجری: مؤسسه فرهنگی و مطبوعاتی ایران
- رئیس هیات مدیره: صادق حسین جابری انصاری
- مدیرعامل و مدیر مسئول: علی متقیان
- سرمدیر ارشد مؤسسه: هادی خسرو شاهین
- سرمدیر ایران ورزشی: علی جوادی
- تلفن: ۰۲۱-۸۵۵۵۴۱۱۳ • فکس: ۸۴۷۱۱۷۳
- چاپ: چاپخانه مؤسسه جام جم
- سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ - ۸۸۵۵۱۲۰۰ - ۸۸۷۴۶۵۸۳
- امور مشترک‌گه: ۸۸۷۴۸۸۰۰ - ۸۸۵۲۱۹۴۴
- نشانی: تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸
- صندوق پستی: ۵۳۳۸۸-۱۵۸۷۵

وقتی جام جهانی، آمریکایی شد

آیا فیفا دیگر راه بازگشتی به فوتبال سنتی دارد؟

گزارش یک

جام جهانی ۲۰۲۶ تنها به خاطر افزایش تعداد تیم‌ها یا میزبانی مشترک سه کشور در تاریخ ثبت نخواهد شد؛ این تورنمنت شاید بیش از هر دوره دیگری به خاطر تغییر مهره فوتبال شناخته شود. تغییری که بسیاری آن را «آمریکایی شدن جام جهانی» می‌نامند؛ روندی که از بلیت‌فروشی و مراسم افتتاحیه آغاز شد، به نمایش بین دونیمه رسید و حتی قوانین داخل زمین را هم تحت تأثیر قرار داد.

فیفا سال‌هاست به دنبال افزایش درآمد و تبدیل جام جهانی به بزرگ‌ترین رویداد سرگرمی جهان است، اما میزبانی آمریکا این فرصت را در اختیار مدیران این نهاد قرار داد تا ایده‌هایی را اجرا کنند که پیش از این در فوتبال جایی نداشت. نتیجه، جام جهانی‌ای بود که برای بسیاری از هواداران، بیش از آنکه یادآور سنت‌های فوتبال باشد، شبیه یک شوی بزرگ ورزشی آمریکایی به نظر می‌رسید.

یکی از نخستین نشانه‌های این تغییر، سیاست فروش بلیت بود. فیفا با قیمت‌هایی بی‌سابقه، فروش چندمرحله‌ای و حتی دریافت سهم از بازار خرید و فروش مجدد بلیت‌ها، درآمد باعترافی گسترده هواداران و حتی بررسی نهادهای نظارتی در آمریکا و اروپا روبه‌رو شد، اما بعید است فیفا به سادگی از چنین منبع درآمدی چشم‌پوشی کند. البته کارشناسان معتقدند شرایط متفاوت بازار اروپا و قوانین سختگیرانه‌تر کشورهای اسپانیا، پرتغال

هالند، مجلس گرم کن عروسی دونا روما

وقتی «قایق وایکینگی» جشن را تسخیر کرد

ذره بین

در دنیای فوتبال، مراسم ازدواج ستاره‌ها معمولاً با حضور چهره‌های سرشناس، لباس‌های لوکس و تضاویر پرزرق‌ورق خبرساز می‌شود؛ اما عروسی جان لوئیجی دوناروما، دروازه‌بان تیم ملی ایتالیا و منچستر سیتی، با آلسیا الفانته به دلیل اتفاقی متفاوت در صدر اخبار قرار گرفت؛ اتفاقی که نام ارلینگ هالند را بیش از داماد بر سر زبان‌ها انداخت.

دوناروما و آلسیا الفانته مراسم ازدواج خود را در منطقه زیبای پولیا در جنوب ایتالیا و با حضور جمعی از ستاره‌های فوتبال برگزار کردند. این مراسم با حضور چهره‌هایی مانند پپ گواردیولا، ساندرو تونالی، نیکولو بارلا، پائولو مالدینی و دیگر ستاره‌های فوتبال اروپا، به یکی از پرستاره‌ترین مراسم سال تبدیل شد.

با این حال، مهم‌ترین صحنه جشن نه هنگام مراسم رسمی، بلکه در جایی رقم خورد که ارلینگ هالند با اجرای مشهورترین شادی این روزهای فوتبال، یعنی «قایق وایکینگی»، فضای مراسم را کاملاً تغییر داد.

این حرکت که در جریان جام جهانی ۲۰۲۶ توسط بازیکنان تیم ملی نروژ به

رقابت بر سر میزبانی جام جهانی ۲۰۳۸

رقابت برای میزبانی جام جهانی ۲۰۳۸ وارد مرحله تازه‌ای شده و فرانسه یکی از جدی‌ترین گزینه‌های اروپا برای میزبانی این رقابت‌ها به شمار می‌رود. با این حال، همچنان این پرسش مطرح است که آیا فرانسه به تنهایی وارد رقابت خواهد شد یا با همکاری آلمان و پرونده‌ای مشترک ارائه می‌کند. فرانسه در سال‌های اخیر تجربه موفق برگزاری رویدادهای بزرگی مانند یورو

فیفا سال‌هاست

به دنبال افزایش درآمد و تبدیل جام جهانی به بزرگ‌ترین رویداد سرگرمی جهان است اما میزبانی آمریکا این فرصت را در اختیار مدیران این نهاد قرار داد تا ایده‌هایی را اجرا کنند که پیش از این در فوتبال جایی نداشت

شد؛ جایی‌که نمایش بین دونیمه‌با حضور ستاره‌های موسیقی، زمان استراحت معمول فوتبال را به حدود ۲۷ دقیقه افزایش داد. اتفاقی که اگرچه واکنش‌های منفی زیادی در میان هواداران فوتبال به همراه داشت، اما از نگاه مدیران فیفا توانست مخاطبانی را جذب کند که شاید علاقه‌ای به فوتبال نداشتند، اما برای تماشای اجرای هنرمندان مشهوری پای تلویزیون نشستند.

سؤال مهم اکنون این است که آیا این تغییرات دائمی خواهند بود؟ یا صرفاً تسکین‌دهی از «بله» و «خیر» است. برخی از جلوه‌های کاملاً

۲۰۱۶، بازی‌های المپیک پاریس ۲۰۲۴ و کسب میزبانی المپیک زمستانی ۲۰۳۰ را در کارنامه خود ثبت کرده و از نظر زیرساخت و توان اجرایی شرایط مناسبی دارد. با این وجود، استانداردهای جدید فیفا برای برگزاری جام جهانی، به‌ویژه در صورت افزایش تعداد تیم‌ها به ۶۴، نیازمند ورزشگاه‌های بیشتر، امکانات اقامتی گسترده‌تر و شبکه حمل‌ونقل پیشرفته‌تر است. فرانسه اکنون حدود ۱۲ ورزشگاه در سطح استانداردهای بین‌المللی در اختیار دارد؛ ورزشگاه‌هایی مانند استاد دو فرانس،

آیا فیفا دیگر راه بازگشتی به فوتبال سنتی دارد؟

برای جذب مخاطبان جدید، احتمالاً بخشی از آینده این رقابت‌ها خواهد بود؛ حتی اگر شکل اجرای آن در کشورهای مختلف متفاوت باشد. جام جهانی ۲۰۲۶ شاید نقطه عطفی در تاریخ فوتبال باشد؛ تورنمنتی که مرز میان ورزش و صنعت سرگرمی را بیش از هر زمان دیگری کمرنگ کرد. اکنون باید دید فوتبال جهان در سال‌های آینده تا چه اندازه حاضر است برای جذب مخاطب و افزایش درآمد، از سنت‌های دیرینه خود فاصله بگیرد؛ پرسشی که پاسخ آن نه فقط سرنوشت جام جهانی، بلکه آینده محبوب‌ترین ورزش دنیا را نیز رقم خواهد زد.

آمریکایی، مانند حضور گروه‌های تشویق یا اجرای سرود ملی کشور میزبان پیش از مسابقات، احتمالاً در جام جهانی ۲۰۳۰ که در اسپانیا، پرتغال و مراکش برگزار می‌شود، تکرار نخواهد شد. فرهنگ فوتبالی این کشورها با آمریکا تفاوت‌های اساسی دارد و انتظار می‌رود هویت محلی پررنگ‌تر باشد.

با این حال، روند کلی حرکت فیفا بعید است تغییر کند. این سازمان سال‌هاست نشان داده که به دنبال بزرگ‌تر، پرزرق‌وبرق‌تر و درآمدزاتر کردن جام جهانی است. نمایش‌های بین دو نیمه، استفاده بیشتر از عناصر سرگرمی و تلاش

وقتی شاهزاده راکت، شیفته مستطیل سبز می‌شود!

تغییررالی باتکل

سوژه

دومینیک تیم، قهرمان سابق رقابت‌های

آزاد آمریکا (US Open) و یکی از برجسته‌ترین چهره‌های نسل اخیر تنیس جهان، در تصمیمی غافلگیرکننده و جذاب، فصل تازه‌ای از دوران ورزشی خود را کلید زده است. این ستاره ۳۲ ساله اتریشی که روزگاری تا رتبه سوم رده‌بندی فدراسیون جهانی تنیس (ATP) بالا رفته بود و با غول‌های این رشته شانه به شانه می‌جنگید، پس از دو فصل بازی در تیم دوران کودکی‌اش یعنی «لیشتن‌ورت»، حالا رسماً پیراهن باشگاه «بادنر ای‌سی» را بر تن خواهد کرد. این انتقال جنجالی و غیرمنتظره، بار دیگر عشق بی‌حدومرز او به دنیای توپ گرد و نمایش برای آژودن توانایی‌هایش در عرصه رقابت‌های آماتور فوتبال را به رخ می‌کشد.

ستاره نامدار اتریشی که در تمام دوران حرفه‌ای‌اش در تنیس هرگز علاقه‌اش به فوتبال را پنهان نکرده بود، در سال‌های اخیر بارها در مسابقات تیم‌های آماتور به میدان رفت و حتی موفق شد اولین گل رسمی خود را در لیگ منطقه‌ای فوتبال اروپا تبدیل به شانس دهد. حضورش در مستطیل سبز صرفاً یک تفریح کوتاه‌مدت نیست. این اشتیاق سوزان سرانجام او را به سمت باشگاه

بادنر ای‌سی سوق داد؛ تیمی حاضر در دسته دوم منطقه‌ای فوتبال اتریش که حالا با حضور این چهره سرشناس جهانی، ناگهان در صدر اخبار رسانه‌ها قرار گرفته است.

بی‌تردید ورود نام بزرگی همچون دومینیک تیم به رختکن بادنر ای‌سی، توجهات رسانه‌ای و هواداری زیادی را به این لیگ گمنام جلب خواهد کرد. با این حال، کادر فنی و مدیران این باشگاه صراحتاً تأکید کرده‌اند که حضور این تنیس‌باز سرشناس در ترکیب اصلی به هیچ وجه تضمین شده نیست. مسئولان باشگاه اعلام کرده‌اند که تیم نیز باید همانند سایر بازیکنان گمنام تیم، در تمرینات سخت شرکت کند و برای رسیدن به ترکیب یازده نفره و جلب نظر مربیان بچنگد؛ رویکردی حرفه‌ای که نشان از احترام باشگاه به اصل شایسته‌سالاری در فوتبال دارد.

هنوز نقش دقیق و بیست تخصصی دومینیک تیم در فصل جدید فوتبال مشخص نشده. قرار است میزان آمادگی بدنی و کیفیت تاکتیکی او در طول تمرینات فشرده پیش‌فصل زیر ذره‌بین مربیان قرار گیرد تا بهترین بست برای بازی او در ترکیب تعیین شود. با وجود این، مسئولان بادنر ای‌سی با جذب بازیکنی که سال‌ها در بالاترین سطح تورنمنت‌های گرناسلم و در برابر بزرگان تنیس جهان به رقابت پرداخته، بدون

شک خاص‌ترین و پرمهرصدترین خرید تاریخ باشگاه خود را به ثبت رسانده‌اند. این انتقال غیرمنتظره نه تنها از نظر روانی و انگیزشی روح تازه‌ای به رختکن تیم می‌دمد، بلکه می‌تواند اعتبار، شهرت و جذابیت لیگ‌های منطقه‌ای اتریش را به شکل چشمگیری افزایش دهد.

از این پس، دومینیک تیم راکت تنیس از کنار گذاشته و با کفش استوک به دنبال فتح مستطیل سبز خواهد بود. هواداران فوتبال در اتریش و عاشقان تنیس در سراسر جهان حالا با اشتیاق مضاعف منتظرند تا ببینند آیا شاهزاده سابق زمین‌های هاردکورت با خاک رس، می‌تواند در نقش یک ستاره گرانمد در لیگ‌های فوتبالی کشورش نیز درخشان ظاهر شود یا خیر.

برساند و سپس با اخذ تأییدیه‌های رسمی از وزارت ورزش و مراجع عالی سیاسی، کلید هدایت تیم ملی را به دست مرد جدید بسپارد. حالا تمام دیدگان در قاره آفریقا به داکار دوخته شده است تا مشخص شود در نهایت آیا نیمکت یکی از پرمهره‌ترین و جذاب‌ترین تیم‌های فوتبال جهان به پاتریک ویرا سپرده می‌شود تا پس از سال‌ها به آغوش هاردکورت بازگردد، یا جدادی هروه زار یک بار دیگر او را به تخت پادشاهی فوتبال آفریقا بازخواهد گرداند.

افشا کرده‌اند که شکاف و اختلافات رو به رشد میان «باسپرو دیومایه‌فای»، رئیس جمهور سنگال، و «عثمان سونکو»، نخست‌وزیر پیشین و از چهره‌های تعیین‌کننده حزب حاکم، تمام تصمیمات کلیدی کشور از جمله عزل و نصب‌های فدراسیون فوتبال را تحت تأثیر مستقیم قرار داده است. در چنین فضای غبارآلودی، فدراسیون فوتبال سنگال ابتدا باید تشریفات اداری و مالی فسخ قرارداد پایه تیاو را به سرانجام

به جام قهرمانی ملت‌های آفریقا رساند و سه سال بعد نیز همین افتخار بارش را با ساحل عاج تکرار کرد تا اسم خود را به عنوان تنها مربی که با دو کشور مختلف فاتح جام ملت‌های آفریقا شد، در تاریخ ثبت کند. اگرچه آخرین تجربه زار در جام جهانی ۲۰۲۶ روی نیمکت تیم ملی تونس به موفقت همراه نشد و با ناکامی به پایان رسید، اما شناخت زومه‌دار و حیرت‌انگیز او از پیچ و خم‌های فوتبال آفریقا، جایگاه ویژه‌ای برایش در میان تصمیم‌گیرندگان داکار ایجاد کرده است.

با این همه، پیچیدگی ماجرا اینجاست که انتخاب سرمربی بعدی سنگال صرفاً به پارتامهرهای فنی و فوتبالی ختم نمی‌شود؛ بلکه این پرونده شدیداً به بتاتاق اختلافات سیاسی در لایه‌های بالای حکومت کشیده شده است. تحلیلگران رسانه‌های فرانسوی

آکادمی معروف «دیامباراس» که به عنوان یکی از پیشرفته‌ترین و معتبرترین مراکز پرورش و صدور استعداد در فوتبال آفریقا شناخته می‌شود سبب شده تا او حامیان فوق‌العاده قدرتمندی در بدنه فدراسیون فوتبال سنگال داشته باشد. اخبار واصله از راهروهای فدراسیون نشان می‌دهد که مذاکرات اولیه میان طرفین به مراحل بسنایر پیشرفته‌ای رسیده و ویرا مافقت اولیه خود را برای قبول این مأموریت بزرگ اعلام کرده است.

اما در آن سوی میدان، نام هروه زار مانند همیشه در اتمسفر فوتبال آفریقا سنگینی می‌کند. این سرمربی فرانسوی را بدون تردید باید یکی از پرافتخارترین و موفق‌ترین مربیان تاریخ قاره سبز-زرد قمرز دانست. مردی که در سال ۲۰۱۲ معجزه بزرگ زامبیا را رقم زد و این تیم را

انتخاب جانشین او شده است. براساس گزارش موثق روزنامه معتبر «کیپ» فرانسه، دو نام بزرگ و سرشناس بیش از هر گزینه دیگری روی میز مسئولان فوتبال این کشور نودنمایی می‌کنند: پاتریک ویرا و هروه زار.

در میان گزینه‌های مطرح شده، پاتریک ویرا از بالاترین شانس برای جلوس بر نیمکت داغ شیرهای رانگا برخوردار است. کاپیتان و اسطوره سابق فوتبال فرانسه که متولد شهر داکار، پایتخت سنگال است، پس از قطع همکاری با باشگاه جنوا ایتالیا در نوامبر ۲۰۲۵، هدایت هیچ تیمی را بر عهده نداشته و حالا بیش از هر زمان دیگری برای بازگشت به دنیای مربیگری و تجربه اولین چالش ملی‌اش بی‌تابی می‌کند. ارتباط عاطفی و عمیق ویرا با رانگاهش در کنار سرمایه‌گذاری‌های گسترده او در

جانشیننی پایه تیاو زیر سایه تنش‌های سیاسی

نگاه روز

محمد رضا رحیم پور

خبرنگار

حذف تلخ و ۳ بر ۲ تیم ملی سنگال مقابل بلژیک در مرحله یک‌هشتم نهایی جام جهانی ۲۰۲۶، تنها نقطه پایانی بر ماجراجویی «شیرهای رانگا» در ایالات متحده نبود؛ بلکه این شکست دراماتیک، زنگ خطری جدی را برای آغاز یک اصلاحات عمیق ساختاری در کادر فنی این قدرت بزرگ قاره سیاه به صدا درآورد. با قطعیت یافتن جدایی پایه تیاو از دستور هدایت تیم ملی، فدراسیون فوتبال سنگال حالا وارد فرآیندی نفسگیر و حساس برای

روایت

وقتی اسطوره آلبی سلسهه

به رقیب دیرینه گره می‌خورد

افشای ریشه برزیلی در شجره‌نامه لیونل مسی!

در یکی از جنجالی‌ترین و بی‌سابقه‌ترین پژوهش‌های تاریخی سال‌های اخیر، بررسی کتب انساب و شجره‌نامه خانوادگی لیونل مسی، فوق‌ستاره و اسطوره بی‌بدیل فوتبال آرژانتین، از راز و پیوندی کهن میان خانواده مادری او و کشور برزیل پرده برداشته است؛ خبر شوکه‌کننده‌ای که با توجه به دشمنی، کری‌خوانی و رقابت دیرینه دو قطب بزرگ فوتبال آمریکای جنوبی، زلزله‌ای شدید در رسانه‌ها و شبکه‌های اجتماعی به پا کرده است. این پروژه پژوهشی پیچیده توسط «فیونتزو سانتینی»، مورخ برجسته و سرشناس ایتالیایی، به سرانجام رسیده است. سانتینی طی سه سال کاوش مداوم در اسناد ثبت احوال، مدارک غبارگرفته مهاجرتی و سوابق فاکت‌کلیسایی، موفق شد شجره‌نامه شاخه مادری مسی، یعنی خاندان «کوچیپینی» را بازسازی کند. نتایج این تحقیقات حیرت‌انگیز که نخستین بار در روزنامه مشهور «او گلوبو» برزیل افشا شد، بلافاصله به تیتربزرگ غول‌های رسانه‌ای جهان از جمله کانزتا دلو اسپورت ایتالیا، تی‌ان‌آرژانتین و اینفوپایه تبدیل گردید.

بر اساس اسناد به دست آمده، فردی به نام «رانیرو کوچیپینی» که از ج‌های مستقیم مادری لیونل مسی به شمار می‌رود، در اواخر قرن نوزدهم میلادی به همراه همسرش «روزا ریکزا» برای فرار از بحران‌های کم‌رشدکن اقتصادی و فقر حاکم بر ایتالیا، تصمیم به مهاجرت به قاره جدید گرفتند. این آرژانتینی‌ها در سال ۱۸۹۹ میلادی قدم بر خاک بندر سانتوس در ایالت سانتائوپولوی برزیل گذاشتند؛ دورانی که موج عظیمی از مهاجران اروپایی برای یافتن زندگی بهتر راهی بندرگاه‌های برزیل می‌شدند.

برپایه مدارک رسمی گمرک و کلیسا، رانیرو کوچیپینی که رانگاه اصلی این منطقه «سان سورینو مارکه» ایتالیا بود، پس از ورود به برزیل به عنوان کارگر ساده کشاورزی در مزارع سرسبز منطقه «رینکائو» مشغول به کار شد و خانواده او چند سال متوالی در خاک برزیل زندگی و امصار معاش کردند.

نکته اوج این کشف تاریخی اینجاست که در سال ۱۹۰۴ میلادی، یکی از فرزندان این خانواده رسماً در خاک برزیل متولد شد و شناسنامه برزیلی دریافت کرد؛ فرزندی که حلقه‌ای کلیدی و مستقیم در مسیر نسلی منتهی به مادر لیونل مسی محسوب می‌شود. با این حال، اقامت کوچیپینی‌ها در سامبا لند دائمی نبود و این خانواده تنها یک سال بعد، یعنی در سال ۱۹۰۵، تصمیم گرفتند برزیل را ترک کنند و به شهر روزاریو در آرژانتین کوچ کنند؛ همان شهری که چند دهه بعد، محل تولد لیونل مسی شد.

اگرچه برخی رسانه‌های زرد و جنجالی با تیتربهای وسوسه‌انگیزی چون «آیا مسی در اصل برزیلی است؟» به استقبال این خبر رفتند، اما تیم محققان تأکید کرده‌اند که این اسناد هرگز به معنای نفی هویت آرژانتینی مسی نیست. این تحقیق صرفاً ثابت می‌کند که اجداد مادری فوق‌ستاره جهان، پیش از سکونت در روزاریو، بخشی از تاریخ و حیات و شناسنامه خانوادگی خود را در خاک برزیل رقم زده‌اند. انتشار این گزارش، فضای مجازی را به انبار باروت شوخی و کری‌خوانی بدل کرده است. هواداران فوتبال در برزیل با لحنی طنزآمیز این موضوع را دستمایه طعنه به همسایه جنوبی کرده و مدعی شده‌اند که حتی بزرگ‌ترین افتخار تاریخ فوتبال آرژانتین هم ریشه‌ای برزیلی دارد! در مقابل، اسکالونی نیز با لیجند یا تعصب همیشگی تأکید دارند که مسی فرزند اصیل روزاریو است و با خون و جانش برای پیراهن آلبی‌سلسهه جنگیده و جایگاه و به تاریخ فوتبال آرژانتین دست‌نخورده باقی خواهد ماند.

درخواست جالب یک کودک از اسکالونی

قرارداد نمادین برای جام جهانی ۲۰۳۰

در شرایطی که آینده لیونل اسکالونی روی نیمکت تیم ملی آرژانتین همچنان در هاله‌ای از ابهام قرار دارد، یک هوادار خردسال با اقدامی جالب تلاش کرد سرمربی آلبی سلسهه را برای ماندن تا جام جهانی ۲۰۳۰ متقاعد کند. اسکالونی که پس از شکست آرژانتین برابر اسپانیا در فینال جام جهانی درباره ادامه همکاری‌اش با تیم ملی ابراز تردید کرده بود، این روزها دوران استراحت خود را در زادگاهش، شهر پوچاتو سپری می‌کند. حضور او در این شهر با استقبال گسترده مردم و هواداران همراه شده است. در میان این استقبال، «فرانکو اوتاولانی»، کودک مشهوری اسکالونی، برگه‌ای با عنوان «قرارداد برای جام جهانی ۲۰۳۰» تهیه کرده و آن سرمربی آرژانتین خواست آن را امضا کند. اسکالونی نیز با لیجند این درخواست را پذیرفت، قرارداد نمادین را امضا کرد و در کنار این کودک و خانواده‌اش عکس یادگاری گرفت. ماجرا به همین جا ختم نشد. فرانکو در ویدیویی که توسط پدرش در شبکه‌های اجتماعی منتشر شد، خطاب به کودبو تاپیا، رئیس فدراسیون فوتبال آرژانتین، گفت: «حالا نوبت نوست». «جمله‌ای که سرعت در فضای مجازی بازتاب پیدا کرد و به نمادی از خواسته هواداران برای حفظ اسکالونی تبدیل شد.